

[Jytte Andersen]

Jeg vil også godt sige tak til fru Aase Olesen, som jo gav den meget præcise melding, at det var et lovgivningsanliggende, og det vil jeg godt sige tak for. Det er faktisk meget vigtigt at få det præciseret. Jeg vil også godt give tilsagn til fru Aase Olesen om, at vi netop igennem udvalgsarbejdet – selv om der kun er et par dage tilbage, kan vi nok få tid til at stille de spørgsmål, der skal til – vil prøve at komme så tæt som muligt på nogle økonomiske overslag over dette her, og vi er naturligvis også parate til at få prioriteret forslaget i forhold til den økonomi, vi kan få frem.

Men jeg vil nu alligevel også godt sige til fru Aase Olesen, at mig bekendt har vi ikke i vores bidrag til finansloven lavet større skævheder i statsfinanserne end den nuværende regering sammen med det radikale venstre. Vi har faktisk fundet dækning for de udgiftskrævende forslag, vi har stillet, og det vil vi naturligvis også gøre ved næste finanslov. Dermed har jeg tilkendegivet både en åbenhed over for at prioritere og en åbenhed over for at få anvist, hvor økonomien skal komme fra. For det er klart, at vi ikke kan tillade os at skælde ud på fru Aase Olesens parti, hvis fru Aase Olesens parti vil være med til at gennemføre en lovgivning.

Jeg vil også godt sige tak til fru Elisabeth Bruun Olesen for støtten, selv om der var en lille hale ved den. Hvorfor ikke fuld løn igen? Det er et spørgsmål om økonomi, det er et spørgsmål om prioritering, og sygedagpenge er en rimelig høj ydelse som kompensation for en tabt arbejdsfortjeneste. Vi havde selvfølgelig gerne set, at det skulle være med fuld løn, og har også haft det inde i overvejelserne, men realismen og økonomien har altså fået overtaget, og det er der vist ikke nogen der kan bebrejde os.

Så til hr. Arne Bjerregaard, som også er positiv over for intentionerne.

Mig bekendt har også kristeligt folkepartis landsmøde været meget præcist, hvad angår at komme med støtteklæringer til ikke mindst småbørnsfamilierne, og mig bekendt har man ikke i den støtte sagt, at det må være noget, som arbejdsmarkedets parter skal finansiere. Det er ikke på noget tidspunkt fremgået af hverken programmer eller pressemeddelelser fra kristeligt folkepartis landsmøder, så jeg vil i al stilfærdighed anbefale hr. Arne Bjerregaard at konsultere partifor-

manden, som tilsyneladende skulle have været ordfører i denne sag, om, hvordan det egentlig ligger i forhold til de signaler, man sender ud fra partiarrangementer.

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg også godt sige, at vi i forslaget har lagt vægt på, at det er lønmodtagere, retten er knyttet til. Hvis den ene lønmodtager, altså som regel faderen, er på arbejdsmarkedet og man har valgt den familieform, at den ene part skal være hjemme, så er det klart, at faderen, som er på arbejdsmarkedet, også har en ret til de 10 dage. Det er oplagt, at vi ikke ønsker med dette her forslag at lave nogen forskydninger i retning af en ikke-ligestilling mellem dem, der vælger at være hjemmearbejdende, og dem, der vælger begge parter at være udearbejdende.

Til sidst vil jeg sige til dette her med de fleksible pasningsordninger og utraditionelle modeller, at det, dette forslag og dette problem drejer sig om, er syge børn, som allerhelst vil have, at det er en far eller en mor, der holder i hånden og læser historie, når man er syg, og det kan man altså ikke klare med utraditionelle ordninger eller med fleksible pasningsmodeller. Det kan man klare ved at give en af forældrene mulighed for – uden at skulle lyve sig til det – at sidde og læse de historier og holde i hånd og holde på panden, for det er faktisk det, der er aller mest behov for. Vi vil i sommerens løb kigge på forslaget og få økonomien til at hænge sammen, og jeg siger som sagt tak for flertallets tilsagn om lovgivning.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er ked af det på dette tidspunkt, men for det første bliver jeg nødt til at sige tak for, at man nu ikke længere vil diskriminere det hjemmearbejdende familiemedlem; det er dog et fremskridt fra socialdemokratiets side.

Og så var der vores omsorg for børnefamilierne, og hvad vi har udsendt fra landsmøder osv. Hertil må jeg dog lige sige, at jeg ved udmærket, hvad der er fremført, og da jeg selv har stået fadder til noget af det, så ved jeg udmærket, hvad baggrunden er, og hvilken målsætning og hvilke metoder der er vore. I stedet for at gå denne vej ønsker vi nemlig stadig væk at have en højere og højere børnetilskudsordning, således at vi derved